

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПІСЛЯДОПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРОВІЗОРІВ

Чабан І.Г., Шелепетень Л.С.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
м.Львів

Сьогодні сфера діяльності провізора значно змінилася. Для забезпечення підготовки провізорів до професійної діяльності необхідне інтегрування базових фармацевтичних дисциплін з медико-біологічними, враховуючи динаміку змін у законодавчій базі. Щорічно на фармацевтичному ринку України з'являються нові оригінальні лікарські засоби, сотні генериків з новими торговими назвами, урізноманітнюються лікарські форми. Безрецептурний відпуск ліків, реклама ліків у засобах масової інформації, що спонукає до самолікування та часто призводить до появи побічної дії ліків або їх небажаної взаємодії.

Україна стала асоційованим членом у міжнародній системі моніторингу зв'язаною з побічною дією ліків, що ініціювало створення державної системи фармакологічного нагляду за безпечністю ліків. Тому на передній план діяльності провізора виходить надання фармацевтичної опіки хворим: інформування стосовно специфічної фармакологічної дії та якості і безпечності ліків.

З урахуванням такої динаміки змін у підходах до безпечного застосування лікарських засобів виникає необхідність змін у програмах післядипломної підготовки спеціалістів у фармацевтичних навчальних закладах з використанням нових підходів до вивчення фармакології, клінічної фармакології, фармацевтичних дисциплін, враховуючи особливості практичної роботи провізора в сучасних умовах. Інтеграція України у міжнародне співтовариство вимагає співставлення освітніх рівнів підготовки фахівців. Повинна діяти система безперервного професійного навчання для провізорів, бо саме рівень професійних знань фахівців є показником добробуту населення.

Основним завданням кафедр післядипломної підготовки провізорів сьогодні є запровадження сучасних технологій освіти, формування системних знань та логічного мислення на основі вивчення номенклатури препаратів, їх синонімів, механізмів дії ліків, показів та протипоказів до їх застосування, вивчення положень фармакокінетики та фармакофармакокінетики ліків з метою підготовки провізора як консультанта лікаря з питань раціонального застосування ліків. Використання сучасних інформаційних технологій допоможе провізору легко орієнтуватися у величезному інформаційному матеріалі про лікарські засоби.

СИНТЕЗ 7-МЕТИЛ-5-ФЕНІЛ-3H-ТІАЗОЛО[4,5-В]ПІРИДИН-2-ОНУ ТА ЙОГО N³ ЗАМІЩЕНИХ ПОХІДНИХ

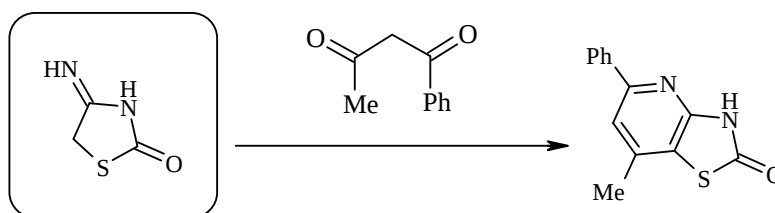
Чабан Т.І., Огурцов В.В., Чабан І.Г., Кленіна О.В., Голос І.Я.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
вул. Пекарська 69, 79010 Львів, Україна

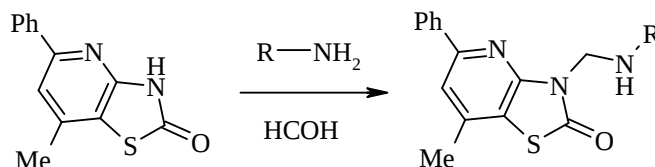
e-mail: chabantaras@ukr.net

Азотовмісні гетероцикли становлять істотну частину сучасного арсеналу лікарських засобів. Особливу увагу приділяють дослідженню конденсованих похідних, зокрема тіазолопіридинів.

З метою синтезу 7-метил-5-феніл-3H-тіазоло[4,5-*b*]піридин-2-ону нами було апробовано взаємодію 4-іміно-тіазолідин-2-ону з бензоїлацетоном. Вивчення умов реакції проводилось у різних розчинниках у присутності основних каталізаторів при нагріванні і на холоді. Зазначене перетворення відбувається у середовищі безводного етанолу, а не метанолу, як у попередніх випадках, що пояснюється його вищими основними властивостями.



Висока електрофільність положення N³ базового скафолду дозволяє використовувати його функціоналізацію, як досить зручний метод отримання різноманітних 3-заміщених похідних. Зокрема, NH-центр з рухливим атомом гідрогену в положенні N³ 7-метил-5-феніл-3H-тіазоло[4,5-*b*]піридин-2-ону дає можливість для синтезу на її основі 3-заміщених похідних за реакцією амінометилування. Зазначене перетворення відбувається як трикомпонентна реакція за участю формальдегіду та відповідних амінів і дозволяє ввести в положення N³ ключового тіазолопіридину амінометильну групу.



Структура усіх синтезованих речовин підтверджена за допомогою ПМР-спектроскопії.